

ਮਹਾਂਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧੂ ਜੇ.

ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2021 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 25484

ਮਾਰਚ 31, 2022

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ.226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970—RIs.5(v) ਅਤੇ 8—ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ), ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾਨ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼-ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ-ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਦੇ ਝਾਂਸੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣ-ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਆਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ-ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ-ਨਿੰਦਾਯੋਗ “ਸਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ”— ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ— ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ— ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ- ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣ- ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, SCERT ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਦਨਾਮੀ ਜਾਂ ਬਦਇੱਛਾ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ— ਇਹਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤੱਥ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ—“ਸਬੂਤ ਦੀ ਨਾਕਾਫੀ”—ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ; ਸਿਰਫ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ-ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ-ਮਾਸੂਮ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਗੱਲਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ-ਦਇਆ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼-ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ , ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 23)

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ: -

1. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ
ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ।
2. ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ

- ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ 28.01.2020 ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਵੇਗੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7, ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ;
 4. ਡਾ.(ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਆਪਣੀ ਮਿਤੀ 13.02.2018 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਲੜਕੀ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡਾਇਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ;
 5. ਡਾਇਰੈਕਟਰ, SCERT, (PW-7) ਨੇ ਖੁਦ DIET ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ, PW4 ਦੇ ਨਾਲ 11 ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ।
 6. ਇਹ ਵੀ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਟੀ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ ਸੀ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤੱਥ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ;
 7. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਈ ਆਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ (ਲੈਕਚਰਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ "ਸਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ" ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ;
 8. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਮੂਲੀ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਮੂਲੀ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ
 9. ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ।
 10. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, "ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ" ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ।
 11. ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ (ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ) ਦਾ ਜ਼ਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਸੂਮ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੜਕੀਆਂ (ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ) ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦੀ ਬਜਾਏ

(Mahabir Singh Sindhu v. J) ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ 25)

ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ
ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਲਈ।

ਮੋਨਿਕਾ ਛਿੱਬਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ।

ਮਹਾਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਿੰਧੂ ਜੇ.

"ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਕੂਲ ਮਾਸਟਰ ਸੌ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"

ਥਾਮਸ ਪੇਨ.

ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, 18.11.2021 ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, [ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ), ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ, (ਛੋਟੇ "DIET" ਲਈ) ਬਰਕੰਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ], ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ :-

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1996 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਮਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 2008 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 01.08.2008 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡੀਆਈਈਟੀ, ਬਰਕੰਦੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 14.11.2016 ਤੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਨਿਆ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ (GGSSS, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ) ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ DIET, ਬਰਕੰਦੀ ਵਿਖੇ 08 (ਅੱਠ) ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਰਿਹਾ।

2(i) 15.02.2018 ਨੂੰ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਬਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

" ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ: DIET ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ Edu ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ।
ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਵਿਭਾਗ। "

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਲੱਗਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗਲਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਬਲਵੰਤ ਗਰਗ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਨਿਊਜ਼ ਸਰਵਿਸ।

ਫਰੀਦਕੋਟ, 14 ਫਰਵਰੀ - ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ (ਡਾਈਟ), ਮੁਕਤਸਰ ਅਤੇ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀਆਂ ਕਈ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਡੀਆਈਈਟੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਛੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਵਿਭਾਗ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ,

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਰਿਸਰਚ ਐਂਡ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ (ਐਸਸੀਈਆਰਟੀ), ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਸਸੀਈਆਰਟੀ ਦਾ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, "ਮੈਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਾਂਗਾ", ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ, ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਟੀ. ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਸਰਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ (ਸੀਈਓ) ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ (ਡੀ.ਜੀ.ਐਸ.ਈ.) ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਨਮਰਜ਼ੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਕਮੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਜਾਂਚ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਇਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਫਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀਆਈਈਟੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੂੰ "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਹਿਸ਼ਤਜ਼ਦਾ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਡਰ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਨਾਂ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਡੀਆਈਈਟੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਟ ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਦੋ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਦੇਣ ਬਦਲੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

2(ii) ਉਪਰੋਕਤ ਖਬਰਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਸਕੱਤਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ (ਸੱਖਿਪ ਲਈ 'ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ') ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਰਿਸਰਚ ਐਂਡ ਟਰੇਨਿੰਗ (ਛੋਟੇ 'ਡਾਇਰੈਕਟਰ, SCERT') ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਸ਼.ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਤਤਕਾਲੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, SCERT ਨੇ 02.07.2018 ਨੂੰ DIET ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ (ਟੀਚਿੰਗ ਅਤੇ ਨਾਨ-ਟੀਚਿੰਗ) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 20.07.2018 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ DIET ਦੇ 04 ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੌਰਾਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਰਹੇ:-

- (i) ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ, ਲੈਕਚਰਾਰ (ਕਾਮਰਸ) ਸ.
- (ii) ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਸ.
- (iii) ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ), ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ)
- (iv) ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਲੈਕਚਰਾਰ (ਭੂਗੋਲ)

2(iii) ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5(v) ਤੋਂ (ix) ਦੇ ਤਹਿਤ '1970 ਦੇ ਛੋਟੇ ਨਿਯਮਾਂ' ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ 06.10.2018 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ 08.04.2019 ਨੂੰ ਚਾਰਜ-ਮੀਮੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰਜ-ਮੀਮੇ ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਐਕਸਟ੍ਰੈਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

" ਚਾਰਜ

ਸ੍ਰੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ, ਬਰਕੰਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੈਕਚਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੀ.ਈ.ਆਈ.ਐੱਡ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ। ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 (V ਤੋਂ IX) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

ਸ੍ਰੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਸੰਸਥਾ, ਬਰਕੰਦੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਹਨ ਕਿ

ਡੀ.ਈ.ਆਈ.ਐੱਡ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਅਧੀਨ

¹ (2021) 3 SCC

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਚਾਰਾਂ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।

2 (iv) ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼. ਬੀ.ਸੀ.ਗੁਪਤਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ), ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ (ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ) ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 28.01.2020 ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਏ; ਅਰਥਾਤ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ)। 4 ਵੇਂ ਲੈਕਚਰਾਰ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪਾਇਆ। ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ.

(4) ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਐਲ.ਡੀ. ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, (ਹੁਣ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਕਾਨਿਆਂਵਾਲੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਕਤਸਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ) ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਅਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਵਿਵਾਦ:

5 (I) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ :

a. ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ 28.01.2020 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਮੇਤ, ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਗਿਆਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਸੂਝੇ ਸੰਚਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ

ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਥਰੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

b. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਮੀਮੇ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

c. ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਤਿਕਾ (ਡੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ; ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸਹੇਲੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਚਿਤਾ (ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥਣ) ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਚਿਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ

ਭਟੇਜਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੁਆਰਾ ਘੜੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-5) ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

d. ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ 20.07.2018 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸ਼੍ਰੀ. ਬੀ. ਸੀ. ਗੁਪਤਾ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ 28.01.2020 ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਢਲੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

e. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

f. ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਪੇਪਰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

g. ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ; ਪਰ ਇਪਗਨਡ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ।

h. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ (PW4) ਅਤੇ ਡਾ: ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਛੋਟੇ 'ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ' ਲਈ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਮਿਤੀ 12.10.2016 ਅਤੇ 13.02.2018 (ਆਰ-1) ਦੀ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਮੁਢਲੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਗਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

i. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਦਿਅਕ ਸੇਵਾ (ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ) ਗਰੁੱਪ 'ਬੀ' ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 2018 (ਛੋਟੇ 'ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ') ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ 1970 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ 4, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਨੁਸਾਰ 1970 ਦਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਕਮਿਸ਼ਨ') ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ; ਪਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੋਰਸ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(i) ਡਾ.ਵਿਜੇ ਖਰੀਵਾਲ ਬਨਾਮ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ-2013 (4) SCT 302;
 (ii) ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2016 (1) SCT 275; ਅਤੇ (iii) CWP-21052-2017-GSSidhu ਬਨਾਮ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, 21.09.2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

j. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 03.02.2021 ਨੂੰ ਓਐਸਡੀ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, (ਛੋਟੇ 'ਡੀਜੀਐਸਈ' ਲਈ) ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜਿਨਸੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵਾਰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਭਾਵ ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

5(II) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ:-

i ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੱਥ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ;

ii .ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਇਸਲਈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਤਜਰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

iii ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 28.01.2020 ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

iv .ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਖਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ।

v .ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

vi .ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ

ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਸਵਿਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਮੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

vii. ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ-ਇਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, OSD ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ DGSE ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ।

viii. ਭਾਵੇਂ DGSE ਦੇ OSD ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ; ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ.

(6) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ।

(7) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ: -

“ਕੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉ ਹੈ?”

(8) ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ DIET, ਬਰਕੰਦੀ ਵਿਖੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਭਾਵ ਡਿਪਲੋਮਾ ਇਨ ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (D.El.Ed.) ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ (ਸਕੂਲਾਂ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ। ਅਗਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ. ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 04 (ਚਾਰ) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

(9) ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਜੋ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:-

(10) (i) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਨਿਆ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ, ਮਲੋਟ (PW-4) ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 12.10.2016 ਦੀ 1 ST ਰਿਪੋਰਟ

ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡੇਅਰੀ ਨੰ.968 ਮਿਤੀ 30.09.2016 ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ 03.10.2016 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-4) ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਟੀਮ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 12.10.2016 ਨੂੰ DIET ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ:-

“ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਨਾਂ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸਾਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਨੰਬਰ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੈਟ ਟੀਚਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕੰਮ

ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਮਰੇ 'ਚ ਇਕੱਲਿਆਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਭੱਦਰਪੁਰਜ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ : ਪੂਰੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਟੀਮ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ,

ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਹੁਤ ਡਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਟਾਫ਼ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਰੈਗੂਲਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮਹਿਲਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੀ ਸਫਾਈ ਲਈ ਕੁਝ ਦਰਜਾ ਚਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿਰਾਨ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਗਾਰਡ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ/ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ/ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸਮੇਤ ਸਮੁੱਚੇ ਸਟਾਫ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

9 (ii) ਡਾ. (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 13.02.2018 ਦੀ 2 ਐਨਡੀ ਰਿਪੋਰਟ /

ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 13.02.2018 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

ਵਿਸ਼ਾ : ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਡਾਈਟ ਬਰਕੰਦੀ ਦੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 24.11.2017 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੀ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਫ਼ਸਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੂ ਬਾਲਾ ਅਤੇ 29.11.2017 ਨੂੰ ਮੈਡਮ ਕਨੂੰ ਗਰਗ ਨਾਲ ਅੰਡਰ-ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਖੁਰਾਕ ਬਰਕੰਦੀ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪੀਸੀਐਸ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (SO) ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣ ਗਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਦੇਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਆਪਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਾਈਟ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਅਧਿਆਪਕ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੀਲਾ ਮੈਡਮ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਟ, ਦੁੱਧ, ਸਾਗ, ਜੈਕੇਟ ਆਦਿ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਫੋਨ ਦੇ ਬਿੱਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਘਰੇਲੂ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ।

ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਫਰੈਸ਼ਰ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ

ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਡਾਈਟ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਹਰਕਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈਆਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਤਜੱਦਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ।

1) ਸੈਸ਼ਨ 2015-2017 ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 'ਰਮੇਸ਼ ਸਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਛੇੜਛਾੜ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਆਵਾਂਗਾ ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। (ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ)।

2) ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਡਾਈਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋਡੀ ਟੀਚਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪੁਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। (ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਡਾਈਟ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ (ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਕਿ ਪਰਮੀਰ ਸਰ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਸਰ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬ ਵਿੱਚ ਬੈਂਡ 'ਤੇ ਲੇਟਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ। ਡਾਈਟ ਦੀ ਸ਼ੀਲਾ ਮੈਡਮ ਨੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। (ਮਹਿਲਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਜ਼ਬਾਨੀ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ) ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਚੁੰਨੀ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਡਾਈਟ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਡਾਈਟ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਹੌਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਲਈ.

ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"

9 (iii) 3 RD REPO RT ਮਿਤੀ 20.07.2018 ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, SCERT (PW7) ਦੁਆਰਾ।

15.02.2018 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, SCERT ਨੇ 02.07.2018 ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਤ ਸਟਾਫ ਮੈਂਬਰਾਂ (ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਗੈਰ ਅਧਿਆਪਨ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ:--

“ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ:--

1. ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਡੀ.ਐੱਲ.ਐੱਡ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। DIET, ਬਰਕੰਦੀ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17.

2. ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੈਕਚਰ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨਲ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਡੀਆਈਈਟੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਦੀ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

4. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾ.ਆਈ.ਈ.ਟੀ., ਬਰਕੰਦੀ ਵਿਖੇ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਣੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਡ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡਾਇਟ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ :-

ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਕਸਰ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

5. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਿੰਦਰ ਕੌਰ, ਲੈਕਚਰਾਰ ਕੈਮਿਸਟਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ:

ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਹੈ।

6. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ :

ਜਿਆਦਾਤਰ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿਸ਼ੇ ਪੁਰਸ਼ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕੋਲ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿਸ਼ੇ ਪੁਰਸ਼ ਸਟਾਫ ਕੋਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੱਧ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

7. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ, ਮੈਥ ਲੈਕਚਰਾਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ :

ਰਿਤਿਕਾ ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜਕੀ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੰਚਿਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ।

ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਲਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 2016-18 ਦੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਕੋਮਲ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਸਾਲ 2014-16 ਦੇ ਟਰੇਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਤੇਰੇ ਵਾਲ ਬਹੁਤ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਹਨ"। ਬਡੇ ਆਸ਼ਿਕੀ ਵਾਲੇ ਹਾਂ")। ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨਾਲ ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਅਜੀਬ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨੰਬਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਨਵਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵੀ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਲੜਕੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

8. ਸਵੀਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ : ਸਾਇੰਸ ਲੈਬ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਣੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ

ਬੈੱਡ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਮੇਸ਼ ਗਰਗ, ਇੰਚਾਰਜ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਕਸਰ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਸਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ, ਇੱਕ ਲੜਕੀ, ਜਿਸਦਾ ਕੱਦ ਦਰਮਿਆਨਾ ਸੀ, ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਗਈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਭਾਂਡੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਲੜਕੀ ਦੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਕੈਬਿਨ ਤੋਂ ਭੱਜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਡੀਆਈਈਟੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੀ ਗਈ।

9. ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਜੀ.ਜੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਸਕੂਲ, ਮਲੋਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ: ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਬਹੁਤ ਡਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਸੁੰਗੜ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮਝ ਕੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਇਟ ਬਰਕੰਦੀ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਚੈੱਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਹਨੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਸਲੀਲ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਮੋਬਾਈਲ ਸਿਮ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਣ।

ਉਕਤ ਸਿਖਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਉਕਤ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਨੰਬਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਾ: (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡੀ.ਸੀ., ਸ੍ਰੀ. ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਇਸ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਾਨਯੋਗ ਡੀਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਸਬੰਧੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ

ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ:-

ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੀਲਾ ਮੈਡਮ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੂਟ, ਦੁੱਧ, ਹਰੀਆਂ ਪੱਤੇਦਾਰ ਸਬਜ਼ੀਆਂ (ਸਾਗ), ਜੈਕਟ, ਨਿੱਜੀ ਫੋਨਾਂ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਮੇਸ਼ ਗਰਗ ਸਰ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤ ਹਰਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਚਾਨਕ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਆਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।

ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹਰਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, DIET ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸੈੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਡਾਇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਰ ਅਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਸਰ ਅਕਸਰ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਬੈਂਡ 'ਤੇ ਪਏ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਕਤ ਕਮਰੇ 'ਚ ਆਈਸੋਲੇਸ਼ਨ 'ਚ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। DIET ਦੀ ਸ਼ੀਲਾ ਮੈਡਮ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੇ ਉਕਤ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਕਤ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਨੂੰ ਚੁੰਨੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। DIET ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕਾ ਨੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਸੈਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਸਾਰੇ 04 (ਚਾਰ) ਅਪੈਰਾਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ:-

“ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰਕਰਤਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ: -

1. ਸ਼੍ਰੀ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ, ਲੈਕਚਰਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਉਪਰੰਤ ਜੀ.ਐਸ.ਐਸ.ਐਸ., ਕੰਨਿਆਂ ਵਾਲੀ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ।
2. ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੋ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੀ.ਜੀ.ਐੱਸ.ਐੱਸ., ਸ਼੍ਰੀ

ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ।

3. ਸ੍ਰੀ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ DIET, ਬਰਕੰਦੀ (ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ) ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

4. ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ, ਲੈਕਚਰਾਰ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ DIET ਬਰਕੰਦੀ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

9 (iv) 4 ਵੀਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 28.01.2020 ਨੂੰ ਸ਼. ਬੀ.ਸੀ.ਗੁਪਤਾ AD&SJ (ਸੇਵਾਮੁਕਤ)

ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ, ਲੈਕਚਰਾਰ, ਮੈਥ (PW3) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਸੰਦਰਭ ਲਈ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰੇ ਨੰ: 13 ਅਤੇ 16 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“13. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਹੇਠਲੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸੀਓ ਨੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰਾ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਤਿਕਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਈ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਆਪਕ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੋਨ ਤੇ ਰਿੰਗ ਦੇ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਚਿਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ। ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਧਿਆਪਕ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਕਰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਓ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ।

16. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਅਤੇ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਓ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸੀਓ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੂੰ ਲੈਬ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ / ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ 'ਚ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਵੱਲੋਂ 30.09.2016 ਨੂੰ ਡਾਇਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੰਨਾ 57 ਤੋਂ 59 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਫਾ 86 'ਤੇ ਸੰਚਿਤਾ ਕਾਪੀ, ਪੰਨਾ 87 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਤਿਕਾ ਕਾਪੀ, ਪੰਨਾ 160 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਕਾਪੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਪਾਲ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਵਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ ਵੱਲੋਂ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਮਨਦੀਪ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਅੰਤ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੰਨਾ 161 ਤੋਂ 258 ਅਤੇ 356 ਤੋਂ 389 ਤੱਕ ਕਾਪੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ, ਡੀਈਓ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ

ਕੇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚ-ਉੱਚੀਆਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ, (PW4) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 1 ਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“13.....ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ PW-4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਸੀ. ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਮਲੋਟ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਐਕਸ.ਪੀ.ਐਕਸ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਲੈਕਚਰਾਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-5 ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਸਵੀਪਰ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਪਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡੀਪੀਆਈ (ਐਲੀਮੈਂਟਰੀ) ਪੀਡਬਲਯੂ.-7 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕੂਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੀਏ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿੱਖਿਆ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੀਆਈਈਟੀ ਦੇ 2015-2017 ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ। ਬਰਕੰਦੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਐਕਸ.ਪੀ.-1 ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

14. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ PW-4 ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਲਿਆ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 12.10.2016 ਦੇ ਪੰਨਾ 60 'ਤੇ Ex.PX ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ 12.10.2016 ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 2016, ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਾਹੌਲ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਨਾ 62 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ Ex.PY ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸੀਓ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਡਰੋਂ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡੀ.ਏ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਮਰੋੜਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ।"

ਸ਼ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਟੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਊ.7), ਜਿਸ ਨੇ ਤੀਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"8...ਜਦੋਂ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਰਿਸਰਚ ਐਂਡ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ (ਐਸਸੀਈਆਰਟੀ) ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰੋ। ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ PW-7 ਨੇ 02.07.2018 ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 15.02.2018 ਦੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ।

ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਚਾਰਜ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਨੋਟ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ (ਸਿਸਟਰ) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। COs ਜੋ ਉੱਚ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। "

ਫੇਰ ਪੈਰਾ 17 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸ਼. ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਝੂਠੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਫਿਰ ਵੀ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਦੇਖਿਆ: -

"ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੇਨਾਮੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਓ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਮੇਸ਼ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ ਨੂੰ 07.08.2015 ਅਤੇ 10.08.2015 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਈਵੀ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ PW-5 ਅਤੇ ਪਰਮਜੀਤ ਦੇ ਬਿਆਨ

ਕੌਰ ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੀਓ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ

ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਰਮੇਸ਼ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਆਈਓ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਜਾਂ ਡੀਈਓ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। COs ਦੁਆਰਾ ਲੰਬੇ ਲਿਖਤੀ ਬਚਾਅ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ CO ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, C.Os ਦਾ ਬਚਾਅ ਸੰਸਕਰਣ। ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਜਿਵੇਂ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਤੀ 28.01.2020 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:-

“ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹਮਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਲਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਨੇਕ ਪੇਸ਼ੇ ਭਾਵ ਅਧਿਆਪਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਸ ਨਾਲ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਵਿੱਦਿਆ ਦੇ ਇਹ ਮੰਦਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਦੂਜਾ ਘਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕੋ ਪੈਰੈਟਿਸ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਇਸ ਨੇਕ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉੱਠਣਾਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਸਦਮੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਕਨਾਚੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪਟੜੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ DIET, ਬਰਕੰਦੀ ਵਿਖੇ ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲੈਕਚਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅੰਕ ਦੇਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਜਿਸ ਨੇ, ਵਿਆਪਕ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ-5, ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਰਾ 9 (iv) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ-ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ:-

14. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਲੈਕਚਰਾਰ PW5 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਸੀਓ ਨੂੰ ਕਲੀਨ ਚਿੱਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਸੀਓ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲੈਬਰਟਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਡ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਸੀ.ਓ. ਇੰਟਰਨਲ ਅਸੈਸਮੈਂਟ 'ਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੰਬਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੀ.ਓਜ਼ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਦਾ ਸਹੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦਸਤਖਤ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ PW5 ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ। ਸੀ.ਓ. ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀਆਂ ਨਾਪਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਓ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

ਤੀਜੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਟੀ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਉਹ 26.08.2016 ਤੋਂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਅੰਕ ਦੇਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਫੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਤਿਕਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਚਿਤਾ ਨੇ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ: -

a. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਭਟੇਜਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ-3) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਜੀਐਸਐਸਐਸ (ਲੜਕੀਆਂ), ਮਲੋਟ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਲਾਲ ਝੰਡਾ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ।

b. ਦੂਸਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਟੀ. (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7) ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ PW-7 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ PW-7 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ

ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ 11 (11) ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਤੀਜੀ ਰਿਪੋਰਟ) DIET, ਬਰਕੰਦੀ ਵਿਖੇ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਹੀਏ ਤਾਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

c. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਜਿਸਨੇ 13.02.2018 ਨੂੰ 2 ਜੀ ਰਿਪੋਰਟ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ, ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ; ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਤਿਮਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

d. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਦਾ ਜਾਂਚ ਬਹੁਤ ਦਰਦ ਝੱਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਬੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕੁਝ ਗਲਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਘਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

e. 28.01.2020 ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 16 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀਆਈਈਟੀ ਦੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਰਹੀਆਂ। ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਫਾਇਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੁਆਰਾ 30.09.2016 ਨੂੰ ਡਾਇਟ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੰਨਾ 57 ਤੋਂ 59 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਸਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਨਾ 86 'ਤੇ ਸੰਚਿਤਾ ਕਾਪੀ, ਪੰਨਾ 87 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਤਿਕਾ ਕਾਪੀ, ਪੰਨਾ 160 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪੂਜਾ ਕਾਪੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਪਾਲ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਵਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਮਨਪ੍ਰੀਤ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਮਨਦੀਪ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੇਅੰਤ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੰਨਾ 161 ਤੋਂ 258 ਅਤੇ 356 ਤੋਂ 389 ਤੱਕ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ

ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ, ਡੀਈਓ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ”

(13) ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੀ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡੀ.ਈ.ਈ.ਟੀ., ਬਰਕੰਦੀ ਵਿਖੇ ਸੈਸ਼ਨ 2015-17 ਲਈ ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਲੈਕਚਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡੀ.ਐਲ.ਐਡ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ। . ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਆਰਡਰ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(15) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ 14.11.2016 ਤੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੀਆਈਈਟੀ, ਬਰਕੰਦੀ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਕੌਨਿਆ ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ (ਛੋਟੇ ਲਈ 'GSSS, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ'), ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ ਕਿ:-

- (i) ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;
- (ii) ਦੋਸ਼ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ; ਅਤੇ
- (iii) ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ DIET, ਬਰਕੰਦੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(16) ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੁਮਨਾਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਤਸਦੀਕਯੋਗ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਿਯਮਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ.

(17) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ; ਪਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 28.01.2020 ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣ ਲਈ", ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੀਵਤ ਸਬੰਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਾਕਾਫੀ ਤਰਕ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਤਰਕ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਅਪਣਾਉਣਾ ਮਾਸੂਮ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤੇਲ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਵਧਾਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੀੜਤਾਂ ਅਤੇ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿੱਟਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵੱਲੋਂ ਬੋਲੋਰਾਮ ਬੋਰਡੋਲੋਈ ਬਨਾਮ ਲਖਮੀ ਗਾਓਲੀਆ ਬੈਂਕ ਐਂਡ ਓਆਰਐਸ 1 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਮਦਰਦੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੰਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਰੀਰਕ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਲੁਭਾਉਣੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਰੀਰਕ ਵਿਗਾੜ ਸਵੈ-ਇੱਛਤਤਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਨੋਦਸ਼ਾ (ਆਂ) ਨੂੰ ਮੁਰਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

(19) ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਂਗ "ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਬੂਤ" ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ "ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ" ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ, ਸੁਣੇ-ਸੁਣਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਬਸ਼ਰਤੇ, ਇਸਦਾ ਉਚਿਤ

ਗਠਜੋੜ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ

ਰਤਨ ਸਿੰਘ 2 (03 ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਬੈਂਚ), ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪੈਰਾ 4 ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

“ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਖਤ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਮਨ ਲਈ ਤਰਕਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹਨ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਐਲਰਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ ਗਠਜੋੜ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਗਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਜਾਂ ਪਾਠ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ ਨਿਰਪੱਖਤਾ, ਬਾਹਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ, ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ, ਭਾਵੇਂ ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਹੋਵੇ, ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਸ਼ਾਇਦ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਯਾਤਰੀ ਜੋ ਅੰਦਰ ਆਏ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਜਿਸ ਵਕੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ 'ਰਸੀਡਿਊਮ' ਨਿਯਮ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੈਲਸਬਰੀ ਦਾ ਪਾਸਾ ਅਜਿਹੀ ਸਖਤ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕੀ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ- ਨਿਯਮਤ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਕਨੀਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਦਾਰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਘਰੇਲੂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਮਾਤਰਾ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰੂਐਡ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਚਮਨਲਾਲ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਹਨ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਡਰ ਹੈ

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(20) ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਕਿ 01.08.2008 ਤੋਂ 16.11.2016 ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ DIET, ਬਰਕੰਦੀ ਵਿਖੇ ਲੈਕਚਰਾਰ (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2(i)(d) ਅਤੇ 9 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

" 2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ (i) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ: -

(a) ਤੋਂ (c).

(d) 'ਸਰਕਾਰ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ;

9 : ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ-

(1) ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਰੂਲਜ਼, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਕਿਉਂਕਿ 1970 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5(ix) ਅਤੇ 9 ਵੀਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹੋਣਗੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

" ਨਿਯਮ 5 . ਜੁਰਮਾਨੇ _

ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

ਮਾਮੂਲੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (iv)

ਪ੍ਰਮੁੱਖ

ਸਜ਼ਾਵਾਂ _

(v) ਤੋਂ (viii)

(3)) ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਏ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ।

ਨਿਯਮ 9 : ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ :

(1) ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਇਹ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਗਲੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ। ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲੇਖ 'ਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ

(Mahabir Singh Sindhu, J.)

ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ।

(3) ਜੇਕਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ

(iv) ਨਿਯਮ 5 ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ, ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ।

(4) ਜੇਕਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਤੋਂ (ix) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ;

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ।"

ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2(d) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ' ਸਰਕਾਰ ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ੁਰੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਵੱਲੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1970 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, 1992 (ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਗਏ) ਦੇ ਨਿਯਮ 5(ix) ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੇਵਾ ਤੋਂ.

21 1) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1970 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 4, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜਿੱਥੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨਾ "ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਪ ਨਿਯਮ 4 (ibid) ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

22 (i) ਫਿਰ ਵੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 320(3)(c) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"3 ਯੂਨੀਅਨ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਟੇਟ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ-

(a) XXX XXX XXX

(b) XXX XXX XXX

(c) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਮੇਤ;

(d) (ii) ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਮਨਬੋਧਨ ਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ 3 (ਸੀਵਿਯਾਨ ਬੈਚ) ਨੇ ਧਾਰਾ 320(3)(c) ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਵੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4, 12 ਅਤੇ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"4. ਇਸ ਲਈ, 1955 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 27 ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਆਰ. 311 ਕਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ 320(3)(c), ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ, 12 ਸਤੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸੀ।

12. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 320(3)(c) ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਾਂ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਿੱਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 311 ਨੂੰ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵੈਂਟ ਨੂੰ
(2007) 4 SCC 785

(Mahabir Singh Sindhu, J.)

ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 320(3)(c) ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 311 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਆਰਟੀਕਲ 320(3)(c) ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।) ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

13. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਅਨੁਛੇਦ 320(3)(c) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅੱਗੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 27 ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਨੰ. 28 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 320(3)(c) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪਾਰਟੀ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰੇ। ”

(21) (iii) 1958 ਦੇ CA ਨੰਬਰ 289 ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ-ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡੀਏ ਕੋਰਗਾਂਵਕਰ , 06.05.1960 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, (ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ) ਨੇ ਮਨਬੋਧਨ ਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ 320 (3)(c) ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹਨ: -

“ਬੰਬੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 (3) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਨਬੋਧਨ ਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ 320 (3) (ਸੀ) ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਜਾਂ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਉਸ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਲਾ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 ਧਾਰਾ 320 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(22) (iv) ਮਾਨਬੋਧਨ ਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਟੀਵੀ ਪਟੇਲ 4 ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਸੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

PARMINDER SINGH v. STATE OF PUNJAB AND OTHERS 1066

(*Mahabir Singh Sindhu, J.*)

25. ਸ਼੍ਰੀਵੀਸਤਵ [AIR 1957 SC 912: 1958 SCR 533] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 320(3)(c) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਿ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ

ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਜਾਂ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਜਾਂ UPSC ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਪੈਰਾਥੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(23) ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੀਜੀਐਸਈ ਦੇ ਓਐਸਡੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ, ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਹੈ-

- (i) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ. 20 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਕੱਤਰ ਸਿੱਖਿਆ ਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਓਐਸਡੀ ਦੀ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
- (ii) ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇ;
- (iii) ਨਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ; ਨਾ ਹੀ 1970 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੀਜੀਐਸਈ ਦੇ ਓਐਸਡੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(24) ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਲਝਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸਕੇ ਸ਼ਰਮਾ 5 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ---

“ਹੁਣ, ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (iii) ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇਸਦੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ? ਸਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ. ਨਿਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਆਂ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ, ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ. ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ-ਉਤਪਾਦਕ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇਗਾ। ”

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(25) ਵਿਦਵਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਡਾ. ਵਿਜੇ ਖਰੀਵਾਲ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਅਤੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.-21052-

2017 (1) ਸੀ.ਐਸ.ਐਸ. ਸਿੱਖ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ , 21.09.2018 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ:-

“ਏ. ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)

I. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, UPSC ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੀਪੀਐਸਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

J. . ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਬੋਧਨ ਲਾਲ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਡੀ.ਏ. ਕੋਰਗਾਂਵਕਰ (ਮਾਮਲੇ) (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ;

B. ਵਿਜੇ ਖੀਰੀਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਡਾ.

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਪੀਪੀਐਸਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ PPSC ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, PPSC ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੜ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

C. 2017 ਦਾ CWP ਨੰ.21052

ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਵਿਜੇ ਖੀਰੀਵਾਲ ਦੇ ਕੇਸਾਂ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤਰਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ । ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ 22.04.2016 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ PPSC ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 24.08.2016 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ: -

1. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2. ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ 28.01.2020 ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਵੇਗੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7, ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ, ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ;

(Mahabir Singh (Siddhu) J.)

4. ਸ਼ਿਵਾਨੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਆਪਣੀ ਮਿਤੀ 13.02.2018 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਲੜਕੀ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਡਾਇਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਿਲਾ ਅਧਿਆਪਕ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ;

5. ਡਾਇਰੈਕਟਰ, SCERT, (PW-7) ਨੇ ਖੁਦ DIET ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰੁਣਾ ਸਚਦੇਵਾ, PW4 ਦੇ ਨਾਲ 11 ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ।

6. ਇਹ ਵੀ ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਸ.ਸੀ.ਈ.ਆਰ.ਟੀ., ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-7 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ-ਮਿਸਟਰ ਬੀ ਸੀ ਗੁਪਤਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤੱਥ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ;

7. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਈ ਆਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ (ਲੈਕਚਰਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ " ਸਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ " ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ;

8. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਹੁਤ ਸੀ

ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਮੂਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਮਾਮੂਲੀ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰੇਗੀ।

9. ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਲੰਮੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਵੈਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ।

10. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, "ਸਬੂਤ ਦੀ ਘਾਟ" ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗੀ ।

11. ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ (ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ) ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਸੂਮ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੜਕੀਆਂ (ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ) ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ।

(27) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਦਨਜ਼ਰ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(28) ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

(29) ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ:-

- a. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ DIET, ਬਰਕੰਦੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਰੈਗੂਲਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ।
- b. ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਡਾਇਟ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ 24x7 ਟੋਲ ਫਰੀ ਨੰਬਰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਨੰਬਰ ਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਖਾਸ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨੋਨੀਤ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- c. ਤਿਮਾਹੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ਹਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ) ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ (ਵਾਂ) ਦੇ ਮੁੜ ਵਾਪਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥਣਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਹੌਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 04 (ਚਾਰ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਸ਼ੁਬਰਿਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ